

6è. APLEK FOLC

TERRASSA, PARC DE VALLPARADÍS

PROGRAMACIÓ

Divendres 25 d'abril, 22 h
Auditori municipal de Terrassa

22:00 h **Névoa** Presentació del nou disc "*Entre les pedres i els peixos*", fados en català.

Dissabte 26 d'abril
Torrent de la Font d'en Sagrera

17:00 h **Txala** La fusió natural de les cultures tradicionals catalana i basca.

19:00 h **Calicanto** La recuperació de la música tradicional veneciana.

22:00 h **Urbàlia Rurana i La Romàntica del Saladar** La tradició catalana feta festa.

Diumenge 27 d'abril
Torrent de la Font d'en Sagrera

12:00 h **Grup de Folk** Cançons d'en Xesco Boix amb el nou disc "*Què fas polissó?*"

19:00 **Bratsch** Gipsy music des del cor d'Europa.

PROGRAMACIÓ

Divendres 25 d'abril, 22 h
Auditori municipal de Terrassa

22:00 h **Névoa** Presentació del nou disc: **Entre les pedres i els peixos**

Névoa va aparèixer entre nosaltres gairebé sense adonar-nos-en i ens va explicar la història que l'empeny a cantar.

Ens va explicar que un dia es va enamorar i que darrera d'aquell amor va arribar a Lisboa i que allà se li va trencar el cor que,

com tothom sap, és una cosa que mai es pot recompondre. (Segons ella, si acosteu l'orella al seu pit, sentireu dos subtils batecs independents.)

Névoa torna a estar enamorada. El seu gran amor és el fado. I ara, quan obre la boca, els fados que porta dins li surten volant com papallones, com orenetes, com fades,...

Amb el seu nou disc **Entre les pedres i els peixos**, Névoa fusiona els fados i la llengua catalana. Es tracta d'un disc amb textos d'Enric Casasses, Feliu Formosa, Josep Mª de Sagarra, Pablo Neruda... i d'ella mateixa, amb la particularitat que tots els textos estan cantats en català i castellà, al damunt d'una selecció de fados tradicionals de Lisboa.

Els fados estan classificats per "pals" o "gèneres", així els fados meia-noite, dos sentidos, fado tango, pintadinho, fado triplicado, bailado, fado menor do porto... van donant suport als textos escollits per realitzar, per primera vegada aquesta fusió de fados "en català".

Aquest nou disc **Entre les pedres i els peixos**, enregistrat als estudis Gravisom de Lisboa, editat per Temps Record i distribuït per Harmonia Mundi es presenta el proper 14 de febrer a L'Auditori de Barcelona, dins del Festival Barnasants

Névoa són:

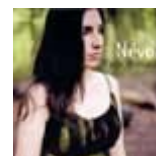
Núria Piferrer - Veu

Manuel Mendes - Guitarra portuguesa

José Carvalhinho - Viola de fado

Jorge Carreiro - Viola baixa

Últim disc:
Entre les pedres i el peixos
Temps record
2008

Dissabte 26 d'abril

Torrent de la Font d'en Sagrera

17:00 h **Txala**

La peculiaritat de Txala és que el centre de la seva actuació és l'instrumenta basc anomenat **txalaparta**. La formació representa l'obertura de mires, inquietud i atreviment dels seus membres que, transgredint tabús i prejudicis, fusionen d'una manera natural i desenfadada la cultura tradicional catalana i la basca.

Per altra banda, els móns de la música tradicional i moderna s'agafen de la mà, creant un espectacle on la multiculturalitat és protagonista i la paraula fusió es dimensiona fins a tota la seva significació.

Txalaria és el directe de presentació del disc que porta el mateix nom; és una festa pels sentits; és el naixement de l'etno beat; un espectacle visual i sonor on les fustes, els ferros i les pedres de la txalaparta, es fusionen amb instruments de tradicions i cultures d'arreu del món. Una nova evolució de la música popular catalana cap a noves fronteres. La bogeria en directe es diu Txalaria!!

Txala són:

Nando Taló -Txalapartes

Siscu Aguilera -Txalapartes

Isidre Sans - Baix

Guillem Anguera - Acordió diatònic

Quim Miracle - Violí i guitarra

Hector Beberide - Bouzouki, guitarra, mandola, wistle

David Rincón - Percussions i txalapartes

Pepo Busquets - Bateria i percussions

Últim disc:
Txalaria
Edicionssingulas/
Ventilador Music
2007

19:00 h **Calicanto**

L'original proposta que presenten en directe, així com el consens de la crítica, converteixen Calicanto en un dels grups pioners del moviment italià de revival-folk.

L'interès pels estudis etno-musicals del Vèneto, atípic en l'època, porta al naixement de Calicanto l'any 1981. La recerca realitzada per Roberto Tombesi, la qual s'uneix a la contribució dels investigadors Marina Dalla Valle i Guglielmo Pinna i la primera reconstrucció d'instruments per part de Massimo Fumagalli, es podria considerar l'embrió de la primera formació.

La recerca constant de noves eines d'expressió i nous àmbits de treball, els ha portat a la realització d'un gran nombre d'ambiciosos projectes i col·laboracions memorables com les realitzades amb el Trio di Carlo Muratori, amb Jan Mari Carlotti, amb els monjos de l'abadia de Praglia, amb Dominique Paris, amb la Grande Orchestra delle Alpi, o el fecund agermanament artístic amb el grup gallec Milladoiro.

Música ètnica veneciana, folklore italià i instruments medievals...tot això és Calicanto.

Calicanto són:

Claudia Ferronato - Veu

Roberto Tombesi - Òrgan, mandola, llaüt, psalteri, ludro i veu

Giancarlo Tombesi - Contrabaix, veu

Francesco Ganassin - Clarinets, ocarina, gralla, veu

Gabriele Coltri - Cornamuses, flautes, harmònica

Paolo Vidaich - Percussions, veu, guitarra

Últim disc:
25 anni Calicanto
Calicanto
2006

22:00 h ***Urbàlia Rurana i La Romàntica del Saladar***

Dues de les bandes més emblemàtiques del País Valencià s'ajunten per tocar tots els estils possibles en la vespra de la festa major del poble: cercaviles, valsos, jotes, marxes mores, balls de rogle, polques, xotis, pas-dobles i cançons de murga i del terreny.

Els instruments autòctons barrejats amb altres ja clàssics fan la resta: les dolçaines s'impliquen amb la secció de metall, l'acordió, el clarinet, la percussió i les veus a tot pulmó amb l'ànim valent i ben disposat a fer alçar el públic de les cadires i fer-los sentir la força de les arrels musicals.

Urbàlia i La Romàntica ja van compartir escenari en un concert històric i multitudinari el 6 de maig de l'any 2000 a la plaça de Bous de València, en companyia també de Primera Nota. No se sap quantes vegades, s'han barrejat a tocar en les matinades del pati del Festacarrer a Ondara, en les Llunes d'Agost al Muntanyar de Xàbia, a Massalfassar en les cantades del Cant al Ras i les Nits de Nadales i també integrats en la Murga de l'Infern d'aquest últim poble.

En aquesta ocasió podreu escoltar un repertori ben festiu concebut per a una vespra de festa major, o també per al ball de plaça i la revetlla.

Urbàlia Rurana són: Carles Gil (acordió i mandolina), Xampo Llobat (dolçaina i flauta), Bernat Pellisser (bateria), Josep Sebastià (dolçaina, flauta i tarota) i Toni Torregrossa (guitarra, guitarró i veu).

La Romàntica del Saladar són: Pep Bas (clarinet i saxo tenor), Tolo Bas (trompeta), Hèctor Buigues (trompeta i fiscorn), Joan Buigues (tuba), Salvador Cruanyes (bombardí), Ximo Monllor (clarinet), Quico Rosselló (trombó) i Rafa Soriano (flauta).

Diumenge 27 d'abril

Torrent de la Font d'en Sagrera

12:00 h **Grup de Folk**: Cançons d'en Xesco Boix amb el nou disc Què fas polissó ?

El **Grup de Folk** és una agrupació de cantants, conjunts i animadors musicals que entre els anys 1967 i 1968 es van organitzar com a alternativa més o menys popular i festiva als Setze Jutges, dins el moviment de la Nova Cançó a la ciutat de Barcelona. El seu repertori era basat en la recuperació de la cançó popular catalana i l'adaptació de cançons d'arreu del món, especialment del *Folk Song* nord-americà.

No va ser mai una formació fixa, la seva composició variava en funció de les actuacions. Va tenir una existència efímera i convulsa, però molt transcendental.

Entre els anys 1967 i 68, van arribar a la trentena de components i van deixar-nos dos discs memorables. L'any 1975 van reaparèixer al teatre de L'Aliança del Poblenou on van enregistrar el directe Folk 5. No tornen a aparèixer fins a l'any 1992, quan se'ls reivindica des del festival Altaveu, amb motiu del 25 aniversari de la seva formació.

Jaume Arnella, que des de l'inici en va ser un dels membres més actius, coordinà l'enregistrament de dos discs nous entre el 2001 i el 2003; i quan semblava que tot s'havia acabat, decideixen tornar a la càrrega, homenatjant un vell company, el Xesco Boix, amb el disc **Què fas polissó?**. Un disc en el que, amb un esperit i una confiança idèntiques a les que mostraven ara fa quaranta anys, recuperen un repertori tradicional format per temes d'arrel nord-americana com "El gripau blau" o "Vull ser lliure"; d'altres de catalanes com "Una dona llarga i prima" o "El ball de Sant Ferriol" i d'altres de collita pròpia com l'emblemàtic "El burro català" d'Arnella.

El grup de Folk són:

Els cantants: Jaume Arnella, Montse Domènech, Eduard Estivill, Isidor Marí, Jordi Pujol, Oriol Tranvia, Montse Soler

Els músics: Toni Hernández (guitarres) Dani Ortin (percussió) Carlos Duque (baix) Jaime de Bustos (Acordió i piano)

Últim disc:
Què fas polissó?
Discmedi
2006

19:00 **Bratsch**

Cinc músics francesos de diferents procedències. Son nòmades evolucionant a la frontera de estils musicals diversos. La seva música: un recorregut per les diferents cultures que Bratsch defineix com "música gitana del cor d'Europa". Les seves influències no només es fixen en la música francesa, sinó també en la música gitana europea sobretot la música dels Balcans. Partint d'aquesta premissa, sense deixar de banda altres influències com el jazz, componen melodies i ritmes propis. Creant un tipus de música eminentment festiva.

Les cançons, procedents de Romania, de Grècia, de Armènia, s'inspiren en les cançons napolitanes o en el gipsy-jazz de Django Reinhardt. Les diferents llengües es barregen amb humor, del armeni al yiddish passant pel rom i el francès.

Bratsch ens proposa a través de la música, una trobada de cultures, un viatge a través dels Balcans, de Armènia, passant per Grècia, i també França, Bulgària, Iugoslàvia i Romania, interpretant les cançons amb les llengües pròpies de les regions europees on van ser concebudes.

En definitiva els Bratsch, renoven l'interès per les músiques de l'est, a través d'una interpretació acústica d'inspiració tradicional. Son investigadors i artesans, i la seva manera d'interpretar es brillant i esta plena de passió.

Per celebrar el 25 aniversari del grup, BRATSCH ens ofereix un magnífic projecte: Un àlbum de trobada amb diferents artistes « PLEIN DU MONDE »

Un disc on han embarcat alguns passatgers clandestins de renom com:

Khaled, Olivia Ruiz, Sanseverino, Debout sur le Zinc, Lhasa, Tété, La rue Ketanou, Nery, Nourith, Juliette, Charles Aznavour i Balbino Medellin.

El nom del grup Bratsch ve donat pel violó alt, instrument popular d'Hongria.

Bratsch són:

Dan Gharibian (guitarra, bouzouki i veu) François Castiello (acordió), Pierre Jacquet (contrabaix), Bruno Girard (violí), i Nano Peylet (clarinet).

Últim disc:
Plein du monde
Emi France / Abacaba Editions
2007

